

17 -09- 2015

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba u Pagu
23 250 Pag
Mandrač 3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Zadru Stalna služba u Pagu, po sucu toga suda Vilki Škunca, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika IBIS d.o.o. iz Šenkovca, A. Butorac 16, OIB: 070004444, zastupan po direktoru Bočkaj Zlatku, a ovaj zastupan po punomoćniku dr.sc. Zvonimir Zebec odvjetniku iz Zagreba, Petrinjska 51/II, protiv tuženika-protutužitelja GRAD PAG, Gradsko poglavarstvo, Branimirova obala 1, Pag, OIB: 3215076259, zastupan po punomoćnicima odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda mr.sc. Šime Pavlović i Nataša Smoljan, Zadar, Prilaz Opatice Vekeneg 4/1, radi neispunjenja ugovora o koncesiji i naknadi štete i isplati, nakon zaključenja glavne i javne rasprave dana 24. kolovoza 2015. godine, u nazočnosti zz tužitelja, u odsutnosti punomoćnika tužitelja, punomoćnika tuženika, dana 14. rujna 2015. godine

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku da tužitelju s osnova materijalne štete nastalom povredom Ugovora o koncesiji isplati tužitelju iznos od 2.430.093,46 kn zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom i to:

- na iznos od 1.557.104,00 kn /stavke 5.1. do 5.6. nalaz vještaka) tekućom od 01.01.2003.g. po stopi od 15% godišnje po Uredbi Vlade RH sukladno Zakonu o zateznim kamatama do 31.12.2007.g., a od 01.01.2008.g. pa do isplate po stopi iz čl.27.st.2. ZOO-a,
- na iznos od 114.994,38 kn (izgubljena dobit za 2003.g.) tekućom od 01.01.2004.g. po stopi od 15% godišnje po Uredbi Vlade RH sukladno Zakonu o zateznim kamatama do 31.12.2007.g., a od 01.01.2008.g. pa do isplate po stopi iz čl.27.st.2.ZOO-a,
- na iznos od 114.994,38 kn (izgubljena dobit za 2004.g.) tekućom od 01.01.2005.g. po stopi od 15% godišnje po Uredbi Vlade RH sukladno Zakonu o zateznim kamatama do 31.12.2007.g., a od 01.01.2008.g. pa do isplate po stopi iz čl.27.st.2.ZOO-a,
- na iznos od 114.994,38 kn (izgubljena dobit za 2005.g.) tekućom od 01.01.2006.g. po stopi od 15% godišnje po Uredbi Vlade RH sukladno Zakonu o zateznim kamatama do 31.12.2007.g., a od 01.01.2008.g. pa do isplate po stopi iz čl.27.st.2.ZOO-a,
- na iznos od 114.994,38 kn (izgubljena dobit za 2006.g.) tekućom od 01.01.2007.g. po stopi od 15% godišnje po Uredbi Vlade RH sukladno Zakonu o zateznim kamatama do 31.12.2007.g., a od 01.01.2008.g. pa do isplate po stopi iz čl.27.st.2.ZOO-a,
- na iznos od 114.994,38 kn (izgubljena dobit za 2007.g.) tekućom od 01.01.2008.g. po stopi od 15% godišnje po Uredbi Vlade RH sukladno Zakonu o zateznim kamatama do 31.12.2007.g., a od 01.01.2008.g. pa do isplate po stopi iz čl.27.st.2.ZOO-a,

- na iznos od 114.994,38 kn (izgubljena dobit za 2008.g.) tekućom od 01.01.2008.g. po stopi po stopi iz čl.27.st.2.ZOO-a pa do isplate,
- na iznos od 183.023,18 kn (vlastita utrošena sredstva za izvedbu radova) tekućom od 01.01.2004.g. po stopi od 15% godišnje po Uredbi Vlade RH sukladno Zakonu o zateznim kamata do 31.12.2007.g., a od 01.01.2008.g. pa do isplate po stopi iz čl.27.st.2.ZOO-a.

II Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročene troškove parničnog postupka u iznosu od 1.396.637,95 kn, a sve u roku od 15 dana zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi iz čl.27.st.2.ZOO-a tekućom od presuđenja pa do isplate pod prijetnjom ovrhe.

III Tuženik je dužan platiti tužitelju iznos od 46.019,08 kuna zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na iznose kako slijedi:

- na iznos od 1.907,75 kn po stopi od 15% godišnje počev od 31. ožujka 2005. godine pa do isplate,
- na iznos od 1.868,93 kn po stopi od 15% godišnje počev od 01. srpnja 2005. godine pa do isplate,
- na iznos od 4.754,21 kn po stopi od 15% godišnje počev od 01. listopada 2005. godine pa do isplate,
- na iznos od 4.719,61 kn po stopi od 15% godišnje počev od 31. prosinca 2005. godine pa do isplate,
- na iznos od 4.679,54 kn po stopi od 15% godišnje počev od 31. ožujka 2006. godine pa do isplate,
- na iznos od 4.638,08 kn po stopi od 15% godišnje počev od 01. srpnja 2006. godine pa do isplate,
- na iznos od 4.717,84 kn po stopi od 15% godišnje počev od 01. listopada 2006. godine pa do isplate,
- na iznos od 4.694,38 kn po stopi od 15% godišnje počev od 31. prosinca 2006. godine pa do isplate,
- na iznos od 4.717,46 kn po stopi od 15% godišnje počev od 31. ožujka 2007. godine pa do isplate,
- na iznos od 4.667,63 kn po stopi od 15% godišnje počev od 01. srpnja 2007. godine pa do isplate,
- na iznos od 4.653,83 kn po stopi od 15% godišnje počev od 01. listopada 2007. godine pa do isplate.

Tuženiku je tužitelj dužan naknaditi i troškove parničnog postupka u iznosu od 670.629,06 kn, sve u roku 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

r i j e š i o j e

- I Ne dopušta se preinake tužbe tužitelja-protutuženika od 01. listopada 2014.g.
- II Ne dopušta se preinaka protutužbenog zahtjeva od 06. svibnja 2013. godine i od 20.

listopada 2014. godine.

Obrazloženje

Tužitelj-protutuženik tvrdi da je sa tuženikom-protutužiteljem sklopio Ugovor o koncesiji građevinskog zemljišta radi građenja i uređenja zabavno športskog rekreacijskog centra u Gradu Pagu i ovjeren od javne bilježnice u Pagu Elizabete Škunca pod brojem OV-1803/2001 od 24.05.2001.g., kojim se tuženik obvezao da tužitelju da u koncesiju zemljište oznake kčbr. 7311/34, 7311/35, 7311/36, 7311/38 i 7311/39, sve k.o. Pag prostor neposredno uz zaleđe gradske plaže, isti je zaključen na vrijeme od 15 godina uz obvezu tužitelja da godišnje plaća koncesiju u iznosu od 2.500,00 EUR, u kunsjoj protuvrijednosti, time da na ime uređenja i građenja zabavno športskog rekreacijskog centra tužitelj se oslobađa naknade u prve tri godine od potpisivanja ugovora. Nadalje tvrdi da tuženik nije predao tužitelju u posjed sve navedene nekretnine već je čak svojim radnjama onemogućavao tužitelja u ispunjenju njegovih ugovornih obveza, koje istovremeno predstavljaju njegov ekonomski interes, te ga namjerno i sustavno sprječava u ostvarivanju materijalne koristi, koja je i bila svrha zaključenja ugovora, traži naknadu cjelokupne štete od tuženika koja je nastala zbog povrede odnosno neispunjenja ugovorom preuzetih obveza, te izmaklu korist koju bi tužitelj ostvario da su ispunjene ugovorne obveze. Tužitelj je osigurao i realizirao kredit u visini dovoljnoj za izgradnju objekata na čiju se izgradnju obvezao Ugovorom o koncesiji, pa mu zbog neispunjenja ugovornih obveza teku i jalove kamate na taj kredit koji otplaćuje u mjesečnim anuitetima, te izmaklu korist u 2002., 2003., te s osnova izmakle koristi potražuje materijalne štetu u iznosu od 2.430.847,70 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i troškove postupka.

Tuženik-protutužitelj u odgovoru na tužbu osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

Tuženik-protutužitelj podnio je i protutužbeni zahtjev tražeći isplatu od 46.019,08 kn sa zakonskim zateznim kamatama na ime neplaćenih rata za koncesiju zemljišta koju naknadu je nakon tri godine od zaključenja ugovora o koncesiji bio obavezan tužitelj-protutuženik plaćati, te potražuje troškove postupka.

Tužitelj-protutuženik osporava protutužbeni zahtjev u cijelosti, jer tuženik-protutužitelj nije u cijelosti ispunio ugovornu obvezu, zbog kojeg postupanja je nastala šteta za tužitelja-protutuženika, niti mu je u cijelosti dodijeljeno zemljište za koje treba plaćati koncesiju.

Tužitelj-protutuženik je dana 01.10.2014.g. preinačio tužbeni zahtjev, što je učinio i dva puta tuženik-protutužitelj, ali im to sud nije dopustio, jer to nije svrsishodno za rješenje odnosa među strankama, tužitelj-protutuženik je preinačio tužbeni zahtjev sukladno vještačenju OMAZIĆ d.o.o. za knjigovodstveno financijsko vještačenje (list 530 do 534 spisa), koje vještačenje sud nije proveo te se na istom nije mogao urediti tužbeni zahtjev, a tuženik-protutužitelj je u svom novom tužbenom zahtjevu isti preinačio zbog protoka vremena, što sud nalazi neosnovanim (čl.190.st.2.Zakona o parničnom postupku NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13-dalje ZPP), te je odlučio kao u toč. I i II izreke rješenja.

Tijekom dokaznog postupka sud je proveo dokaze izvršio uvid u spis br. P-1472/15

(P-50/13), u spis Općinskog suda u Pagu br. P-203/03, br. P-134/02, i uz suglasnot zz tužitelja, punomoćnika tužitelja-protutuženika, punomoćnika tuženika-protutužitelja čitao sve provedene dokaze, njima utvrđeno činjenično stanje, čitao podneske stranaka i njima priložene dokumente (list 1 do 573 spisa).

Obzirom na tužbeni zahtjev:

Temeljem uvida u ugovor o koncesiji građevinskog zemljišta radi građenju i uređenja zabavno športskog rekreativnog centra u Gradu Pagu, zaključenog između tužitelja-protutuženika i tuženika-protutužitelja i ovjerenog kod javnog bilježnika dana 24.05.2001.g. pod brojem OV-1803/2001, utvrđeno je da su nekretnine kčbr. 7311/34, 7311/35, 7311/36, 7311/38 i 7311/39 sve k.o. Pag date u koncesiju tužitelju-protutuženiku, nesporno među strankama, te uvidom u izvadak iz zemljišne knjige za utužene nekretnine u k.o. Pag utvrđuje se da je u zemljišnim knjigama na predmetnim nekretninama izvršen upis prava građenja i pravo koncesije, te je prema nalazu i mišljenju vještaka geodetske struke Nevena Korljan od 27.03.2014.g. (list 516 do 519), koje sud nalazi stručnim i osnovanim sačinjenim sukladno katastarskim i zemljišnim mapama u posjed nisu prema citiranog ugovoru predane nekretnine kčbr. 7311/34 (prema novoj izmjeri 12171/1) i nekretnina kčbr. 7311/39 (prema novoj izmjeri 12167), dakle nisu sve nekretnine date u posjed tužitelju-protutuženiku te isti nije u cijelosti izvršio svoju ugovornu obvezu u odnosu na predmetne dvije nekretnine, te ih tužitelj-protutuženik nije mogao koristiti niti njima raspolagati niti je tuženik-protutužitelj iste oslobodio od svih osoba i stvari, nije je predao tužitelju-protutuženiku u posjed, iako je to predmetnim ugovorom ugovoreno.

Prema zaključku tuženika-protutužitelja Gradsko Vijeće Grada Paga od 11.07.2011.g. pristupilo se sa tužiteljem-protutuženikom radi nepravovremene predaje zemljišta oslobođenog od stvari i osoba zaključi Aneks ugovora kojim će se odgoditi primjena osnovnog ugovora za jednu godinu, a time i obveze koncesionara prema davatelju koncesije, što je izvršeno i zaključen je Aneks ugovora ovjerenog kod javnog bilježnika pod brojem OV_3274-3275/2002 od 30.08.2001.g., te premaostalim priloženim dokumentima u spisu utvrđuje se da je tužitelj-protutuženik se obraćao i tražio od tuženika-protutužitelja da u cijelosti ispuni svoju ugovornu obvezu, a tuženik-protutužitelj prema citiranom zaključku priznaje da nije dano sve zemljište koje je ugovoreno za koncesiju, i tražio je i zaključio naknadno aneks ugovora baš iz razloga što sve navedene četice nisu dane tužitelju-protutuženiku u koncesiju i pored upisa koncesije u zemljišne knjige za k.o. Pag, čime je tuženik-protutužitelj i potvrdio nalaz i mišljenje vještaka geodetske struke Nevena Korljana, naprijed obrazloženo.

Prema iskazu zz tužitelja-protutuženika, utvrđeno jeste da su neke nekretnine naznačene u ugovoru o koncesiji koje je zaključio, dane mu na korištenje, ali nisu dane nekretnine nasuprot objektima koje su izgradili i koje koriste, te u cijelosti nisu mogli realizirati svoj program športsko rekreacionog centra, i baš zbog toga što na tom nedodijeljenom zemljištu nisu uspjeli ništa sagraditi, i tu je došlo do štete, pokušao je riješiti problem sa tuženikom-protutužiteljem, ali nije uspjelo, koncesija je dobivena na 15 godina, predviđena je bila izgradnja sportsko rekreativnih i ugostiteljskih objekata, svrha toga je

ostvarenje dobiti, na dijelu koje mu nije dano, nije ispoštovan ugovor, na istima su trebali biti izgrađeni teniska, košarkaška, boćarska igrališta i sl., i za fizikalnu terapiju, na tom dijelu gdje je sagrađeno akvagam na tom dijelu im nitko nije osporavao njegovu gradnju, a aneks je potpisao, jer mu je bila rušena i osporavana građevinska dozvola i to je produljeno na godinu dana, u izgradnju objekta ulagali su vlastita sredstva i sredstva banke u obliku kredita, kojem je sud u cijelosti poklonio vjeru, neposredno je uvjerljiv, logičan i suglasan ostalim provedenim dokazima i njima utvrđenim činjeničnim stanjem, osobito zaključku tuženika-protutužitelja od 11.07.2001.g., priznanjem tuženika-protutužitelja, nalazom i mišljenjem vještaka geodetske struke, predaja ugovorenih nekretnina u koncesiju produžio za godinu dana, naprijed obrazloženo.

Iskazom zz tuženika-protutužitelja, tadašnjeg Andreja Bukša, jednim dijelom je potvrđen iskaz tužitelja-protutuženika u dijelu koji se odnosi na dobivanje građevinske dozvole, ali iskazuje da mu to nije onemogućavao tuženik-protutužitelj već je prigovor uložio vlasnik jednog dijela zemljišta, te su ugovor i produžili na godinu dana, predmetni ugovor za tuženika-protutužitelja je bio štetan, jer u cijelosti je zaštićivao tužitelja-protutuženika, te je istog pozvao na zaključenje aneksa ugovora, pribavio je i podatak da se na predmetnom zemljištu ne može graditi, svi objekti mogli su se graditi bez da se ruši objekt koji je zatražio tužitelj-protutuženik, u nalazu i mišljenju vještaka geodetske struke-betonska kućica sa nadstrešnicom, na Gradskom poglavarstvu su se dogovorili da se ne dozvoli rušenje objekta dok se ne regulira čl.11. Ugovora o koncesiji, nisu dozvolili rušenje objekta, jer su u njemu bile stvari Hotela Pag, dakle tuženik-protutužitelj je znao da na istu nekretninu kčbr. 12167 (stari broj 7311/39) k.o. Pag polaže neko pravo i treća osoba, a dao ju je u koncesiju, navodi da nije dao suglasnost za rušenje zgrade na toj nekretnini dok ne reguliraju čl.11. ugovora o koncesiji, kasnije se izjašnjava da nije dao zbog stvari u toj zgradi koje su od Hotela Pag, ključ su imali oni, a ne tuženik-protutužitelj, te mu iskaz sud nalazi kontradiktornim i nije ga prihvatio.

Uvidom u dopis tadašnjeg gradonačelnika tuženika-protutužitelja od 27.03.2002.g. utvrđuje se da je tadašnji gradonačelnik tražio od Ureda za prostorno uređenje, stambeno komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša Ispostava Pag da je zatraženo da se tužitelju-protutuženiku ne izdaje građevinska dozvola, jer ako ne potpiše Aneks ugovora da može doći do raskida osnovnog ugovora, bez suglasnosti tuženika-protutužitelja, što sud nije mogao prihvatiti, jer gradonačelnik ne izdaje građevinske dozvole.

Uvidom u priloženu presliku dijela projektne dokumentacije utvrđuje se da je na zemljištu koje je dano u koncesiju predviđena izgradnja objekata, do čije realizacije nije došlo, predmetno zemljište nije dano ni danas tužitelju-protutuženiku, u priloženu dokumentaciju i to Zaključak Uprave za inspekcijske poslove Područna jedinica Zadar prema kojem je obustavljen postupak protiv investitora tužitelja-protutuženika, zaključka od 21.06.2001.g. iste uprave o obustavi inspekcijskog postupka protiv investitora tužitelja-protutuženika, rješenje od 09.04.2004.g. Prekršajnog suda u Pagu broj G_I_187/02, rješenje broj G-161/02 od 04.06.2003.g. istog suda, rješenje broj G-I-232/01 od 02.05.2003.g. istog suda, koje prekršajne postupke pokrenula je Uprava za inspekcijske poslove Područna jedinica Zadar Ispostava Pag od 09.02.2002.g., te u zaključak o obustavi postupka iste uprave od 16.10.2002.g., rješenja Ministarstva zaštite okoliša i prostornog uređenja od 19.08.2002.g.

kojim se odbija žalba žaliteljice koja je izjavljena protiv građevne dozvole tužitelju-protutuženiku od 16.04.2002.g., 01.07.2002.g., u zahtjev za rušenje objekta od 20.12.2001.g., u plan i program rušenja, traženje suglasnosti na kčbr. 7311/39 k.o. Pag novi izmjer 12167 k.o. Pag, nadopuna zahtjeva za rušenje od 22.01.2002.g., u zaključak Ureda za prostorno uređenje, stambeno komunalne poslove, graditeljstvo i zaštitu okoliša Ispostava Pag od 17.04.2002.g. odbačen kao nepotpuni podnesak tužitelja-protutuženika kojim je zatraženo rušenje objekta na naznačenoj nekretnini, utvrđuje se da je tužitelj-protutuženik imao problema glede građevinske dozvole, koje radnje ne može pripisati tuženiku-protutužitelju, već nadležnim upravnim organima.

Uvidom u obavijest o nepoštivanju ugovora o koncesiji od 10.05.2001.g. i od 22.02.2002.g. upozorio je tužitelj-protutuženik tuženika-protutužitelja na nepoštivanje ugovornih obveza istog, dok prema priloženim ugovorima o deviznom kreditu od 21.07.2004.g. broj 04318030030, u ugovor o kreditu broj 02318020077 od 10.05.2002.g., u ugovor o kreditu sa valutnom klauzulom broj 01318020152 od 21.01.2001.g. utvrđuje se da je tužitelj-protutuženik digao kredite za izgradnju objekata na nedodijeljenom mu zemljište od strane tuženika-protutužitelja, iako je na isto imao koncesiju i na to se obvezao tuženik-protutužitelj.

Temeljem nalaza i mišljenja sudskog vještaka knjigovodstvene struke od 06.10.2006.g. proizlazi da je tužitelj-protutuženik oštećen za iznos od 1.619.598,20 kuna uz napomenu da nije moguće procijeniti iznos izmakle dobiti kao ni iznos štete za interkalarnu kamatu po odobrenim kreditima, temeljem knjigovodstvene dokumentacije priložene u spis, već je trebalo izvršiti uvid u cjelokupne knjigovodstvenu dokumentaciju i tek tada procijeniti izmaklu dobit, a nakon što je istom, Anki Jagić, omogućeno da izvrši uvid u cjelokupnu knjigovodstvenu dokumentaciju tužitelja-protutuženika prema ovom vještaku šteta je 1.619.598,20 kn, izmakla dobit za vrijeme od 2003.g. do 2006.g. iznosi 45.743,70 kn, izmakla dobit na sportskim terenima za razdoblje od 2002.g. do 2006.g. bi iznosila 106.400,00 kn, te jalove kamate u iznosu od 1.462,97 kn, na koji je nalaz i mišljenje tužitelj-protutuženik stavio primjedbe, vještak je ostao na svom nalazu i mišljenju, te je tužitelj-protutuženik zatražio nadvještačenje, što je i učinjeno stalnim sudskim vještakom financijsko računovodstvene struke Ramljak Vlado prema čijem mišljenju od 10.03.2008.g. prema ostvarenim i planiranim pokazateljima kako je navedeno u nalazu radi realizacije izgradnje zabavno-sportsko centra sa restoranom, parkiralištem i fizikalnom terapijom na mjestu kao što je zalede glavne plaže u Pagu tužitelj-protutuženik je stvarno izgubio najmanje 2.377.286,53 kn, u koju sumu ne ulaze radovi koje je tužitelj-protutuženik obavio svojim vlastitim radom ne ispostavljaajući sam sebi račun, na koje vještačenje tužitelj-protutuženik nije imao primjedaba, te je tražio materijalnu štetu u iznosu 2.343.847,70 kn te troškove obavljanja radova svojim vlastitim sredstvima u iznosu od 183.023,18 kn sa zakonskim kamatama.

Tuženik-protutužitelj na nalaz vještaka Vlade Ramljaka imao je primjedaba na koje je odgovorio sudski vještak pismenim putem navodeći u svom nalazu od 02.09.2008.g. prema kojem je svojim nalazom i mišljenjem odgovorio na primjedbe tuženika-protutužitelja, te prema tom nalazu i mišljenju izgubljena izmakla dobit je 2.132.076,08 kn, te u istom opet nisu uzeti troškovi radova koje je sam tužitelj-protutuženik izvršio, navodeći da je razlika između nalaza i mišljenja 287.210,78 kn zbog umnožavanja istog, te je došlo do greške i

umnožen je nepročišćeni tekst i poslan, te je naknadno poslan pročišćeni tekst, navodeći da troškova kamata na kredite, troškova izrade projektne dokumentacije, troškova obračunatih putnih naloga i troškova vlastitog angažmana ne bi bilo da nije bilo Ugovora o koncesiji.

Nalaz i mišljenje vještaka za računovodstvo i financije Ante Poljak od 02.09.2013.g. i vještaka za računovodstvo i financije Mjada Korljan od 26.06.2015.g. sud nije prihvatio, budući isti nisu svoje vještačenje izvršili sukladno naredbama suda iz rješenja od 27.04.2015.g. i od 09.07.2013.g.

Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Vlade Ramljaka financijsko računovodstvene struke, jer je isti stručnije obradio knjigovodstvene podatke, analizirao detaljnije planove tužitelja-protutuženika za investiranje u prdmetni objekt, predviđene troškove i dobit koja se od objekta koji radi punim kapacitetom očekivali te planove iskazane u bilanci dobiti i gubitaka za svaku pojedinu godinu, koji podaci su potkrijepljeni dokumentacijom priloženom u spisu, a isti nalaz i mišljenje tuženik-protutužitelj nije osporio niti jednim dokazom.

Sud je utvrdio da jeste tuženik-protutužitelj svojim radnjama onemogućio u ostvarenju tužitelja-protutuženika u ostvarenju ekonomske koristi, nije u cijelosti izvršio svoje ugovorne obveze, dvije nekretnine nije predao u posjed tužitelju-protutuženiku, naprijed obrazloženo, a dane su mu Ugovorom o koncesiji, bilo da se na ovaj Ugovor sklapao naknadno Aneks ugovora, produživalo vrijeme, ni danas nije u cijelosti ispunio svoje ugovorne obveze, navedene dvije nekretnine nije predao u posjed tužitelju-protutuženiku, naprijed obrazloženo, dakle svojim radnjama onemogućio je tužitelja-protutuženika u ostvarenju njegove ekonomske koristi zbog čega je i zaključio predmetni ugovor o koncesiji i aneks ugovora, naprijed obrazloženo, podigao kredite koje isplaćuje svaki mjesec kod banaka, što tuženik-protutužitelj niti jednim dokazom nije osporio, dakle tužitelj-protutuženik digao je kredit za izgradnju objekata na nekretninama koje mu nisu niti danas dane u koncesiju, dvije naprijed obrazloženo, od strane tuženika-protutužitelja, a dane su mu ugovorom o koncesiji i aneksom istog, te je sud sukladno čl.17.st.1. u svezi čl.266.st.2. Zakona o obveznim odnosima, tada važećeg, (NN 53/91, 73/91, 3/94, 7/96, 112/99-dalje ZOO) usvojio tužbeni zahtjev u cijelosti, jer sudionici u obveznom odnosu dužni su izvršiti svoju obvezu i odgovorni su za njeno ispunjenje, tuženik-protutužitelj nije ispunio svoju ugovornu obvezu iz predmetnog ugovora i aneksa ugovora, nije sve zemljište dao tužitelju-protutuženiku, te je tužitelju-protutuženiku nastala šteta, te je tuženik-protutužitelj dužan naknaditi cjelokupnu štetu koja je nastala zbog toga.

Odluku o kamatama sud je donio temeljem čl.277.st.1.ZOO-a i Uredbi o visini stope zatezne kamate (NN 153/05) od 01.01.2008.g. do isplate i čl.27.st.2. ZOO-a (NN 35/05).

Obzirom na protutužbeni zahtjev:

Tužitelj-protutuženik se u Ugovoru o koncesiji i Aneksu ugovora obvezao da će tuženiku-protutužitelju isplaćivati novčanu naknadu za koncesiju na zemljištu navedenom u ugovoru i to je ugovoren i iznos i dinamika plaćanja iste. Prema samom priznanju tužitelja-protutuženika isti nije plaćao koncesiju na koju se obvezao te isti također nije ispunio u cijelosti svoje ugovorne obveze odnosno nije platio naknadu za koncesiju, te je sud temeljem

čl.124.ZOO-a, usvojio protutužbeni zahtjev, budući se tijekom postupka stranke nisu dogovorile o istovremenom ispunjenju obveza.

Uvidom u spis Općinskog suda u Pagu poslovni broj: P-134/2002 utvrđuje se da je pravomoćnom presudom od dana 15.06.2007.g. postao vlasnikom tuženik-protutužitelj svih nekretnina danih u koncesiju citiranim ugovorom i aneksom istog u cijelosti, te od 2007.g. nije bilo razloga da se nekretnine kat.čest. 7311/39 i 7311/34 obje k.o. Pag tužitelju-protutuženiku dade u koncesiju.

Odluku o troškovima sud je donio temeljem čl.154.st.1.ZPP-a. Navedene troškove sud nalazi osnovanim i potrebnim za vođenje parnice a obuhvaćaju kako troškove povodom tužbenog zahtjeva i troškove povodom protutužbenog zahtjeva, koji su sastavljeni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, budući i jednu i drugu stranku zastupaju punomoćnici u osobi odvjetnika.

Tužitelju-protutuženiku sud je odobrio troškove, koji obuhvaćaju zastupanje na 17 ročišta, obrazložene podneske, neobrazložene podneske, sastav tužbe, žalbe, sve uvećano za PDV, pristojbe, plaćena vještačenja na vrijednost predmeta spora u iznosu od 2.423.305,00 kn i protutužbe u iznosu od 46.019,08 kn. Odobrio mu je troškove u ukupnom iznosu od 1.396.637,51 kn. Tužitelju-protutuženiku sud nije odobrio troškove dnevnica i prijevoza, budući prema sudskoj praksi odvjetniku ne pripadaju troškovi dnevnice i prijevoza ako u sjedištu suda imaju urede drugi odvjetnici, a u sjedištu Stalne službe u Pagu Općinski sud u Zadru imaju dva odvjetnička ureda.

Tuženiku-protutužitelju sud je odobrio troškove zastupanja na ročištima, obrazložene i druge podneske, odgovor na tužbu, sastav protutužbe, uvećano za PDV, pristojbe na odgovor na tužbu i presudu po protutužbi, plaćeno vještačenje, smatrajući ih osnovanim i potrebnim za vođenje postupka. Odobrio mu je sud troškove u ukupnom iznosu od 679.629,06 kn.

OPĆINSKI SUD U ZADRU

Stalna služba u Pagu

Dana, 14. rujna 2015. godine

S u d a c:
Vilka Škunca w

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja dopuštena je žalba Županijskom sudu u Zadar. Žalba se podnosi putem ovoga suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude i rješenja (čl.348.st.1.ZPP-a).

Za točnost ispravka
ovlašten službenik